

ΜΑΘΗΤΑ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΛΟΓΟΥ ΤΗΣ 3ης ΜΑΙΟΥ 1977.

Όλοι γνωρίζετε ότι ένας από τους αδελφούς μας, ο οποίος πολύ συχνά ήταν σ' αυτό τό δωμάτιο, πάλι προχωρημένος αδελφός μας, ο Γεώργιος Μίνος, τώρα εδρεύεται εις τόν πνευματικό κόσμο. Ως τόσο σ' ες διαβεβαιώ ότι αυτή τήν στιγμή είναι εδώ μαζί μας και άκουει τό μάθημα όπως και έσείς, μαζί με άλλους αδελφούς του.

Δέν είναι μόνο έσείς που είσθε εδώ που παρακολουθείτε τό μάθημα.

Σήμερα τό μάθημα, θά είναι για νά σ' ες κατοπίστη πάνω σέ ώρισμένες άληθειες, που πρέπει ο καθ' ένας από τους έρευνητές και έρευνητριες τής Άληθείας, νά γνωρίζει γύρω από τήν ζωή και τήν αυτοεπίγνωση. Οί πιο πολλοί από σ' ες έχετε και με άρκετά ψυχονοητικά γυμνάσματα που θά πρέπει ν' απορήσετε ν' αντιληφθήτε τό μάθημα άπόψε.

Είχαμε περ' σέ προηγούμενα μαθήματα, ότι ή παρούσα προσωπικότης αυτοεπίγνωση εκτός μας, κατά τά 4/5 είναι τά στοιχειώδη, των επιθυμιών σκέψω και σκέψω επιθυμιών, που είχαμε γεννήσει, προεκτείνει και απορροφεί σ' αυτή τήν ένσαρκωση. Όπως ένα οικοδόμημα αποτελείται από πέτρες ή τούβλα ή μπλόκς. Τά 4/5 είπα, τό ένα πέμπο είναι από λεγόμενα στοιχειώδη όχι πλέο μορφών, επιθυμιών σκέψω ή σκέψω επιθυμιών, αλλά έμπειριών, νοημάτων, τά όποία έχει φέρει ή λόνιμη Προσωπικότης μαζί της από προηγούμενες ένσαρκώσεις κι έτσι μ' ες δίδει ένα σύνολο, τήν παρούσα προσωπικότης αυτοεπίγνωση εκτός, με τήν μόνιμη προσωπικότης αυτοεπίγνωση εκτός, που δύσκολα ο κοινός άνθρωπος μπορεί νά ξεχωρίσει. Όμως ο έρευνητής τής Άληθείας, ξεχωρίζει και γνωρίζει και εργάζεται επ' αυτών.

Τώρα έχουμε μιλήσει για τήν ζωή και τό φαινόμενο τής ζωής. Έχουμε μιλήσει στο παρελθόν άρκετά για τό 'Απόλυτο Είναι, τήν 'Υπερδιάνοια που όνομάζομε θεός, που ο κοινός άνθρωπος δέν μπορεί ούτε νά αντιληφθή, ούτε νά πλησιάση ούτε και νά πιστέψη μπορεί. 'Υψιά νά πιστέψει; θά είναι μεγάλη άπίστηση νά του τό ζητήσουμε.

Γνωρίζουμε έντινι μέτρω τό φαινόμενο τής ζωής δηλ. τό ότι βλέπουμε μέσω των πέντε αισθήσεων, τής όράσεως και ότι αντιλαμβανόμεθα με τίς άλλες αισθήσεις, από τήν επιφάνεια του πλανήτη του δηλ. τό ζωικό βασίλειο, τό ψυτικό βασίλειο, τό περιβάλλο μας, κι αυτό λέγομε φαινόμενο τής ζωής. και συνδιάζομε τό φαινόμενο τής ζωής με τήν μορφή, σταθερότητα, κίνηση μέτριά σχέση με τό χώρο και τόν χρόνο, δέν ειν αυτά; Τί άλλο μπορεί νά είναι. και ή έμπειρία που έχουμε, ή ικανότης τής προσήλωσης και ή ικανότης νά γνωρίζουμε αυτές τίς καταστάσεις, μ' ες δίδει ύποσυνείδητα, τήν αντίληψη του ότι υπάρχουνε και μετά, αν προσηλωθούμε πιο πολύ, αυτό σ' ες τό κομμά ένδοξιοποίηση που θά τό βρούμε στα διάφορα μας στάδια, μ' ες δίδει τήν έννοια τής αυτοεπίγνώσεως. Αυτοεπίγνωση τώρα ο κοινός άνθρωπος γνωρίζει μιά μορφή ύπάρξεως, γύρω από όρισμένες έμπειρίες, και οι έμπειρίες του περιστρέφονται γύρω από επιθυμίες, επιδιώξεις, σκέψεις, κυρίως αυτά τά τρία.

Εμείς σ' αν έρευνητές τής Άληθείας, αρχίζομε νά προσηλωνόμεθα και πολύ πάνω σ' αυτά τά ζητήματα. Τί είναι σκέψεις, τί είναι επιθυμίες, τί είναι επιδιώξεις; Προχωρούμε. Τί είναι ή θέση αυτών όλων, μέσα στην έννοια του χώρου και του χρόνου; και τέλος τί είναι έγώ που επιθυμώ, που σκέπτομαι, που θέλω; Ως εδώ σταματά ο κοινός άνθρωπος, έστω και ο διανοούμενος και απ' εδώ αρχίζει ο έρευνητής τής Άληθείας, νά βρῆ τόν εκυτό του, πλέο σ' αν λόνιμη προσωπικότης αυτοεπίγνωση δηλ. ο Γεώργιος, ο Μάριος, ή Ικαρία, ή Ελένη, αρχίζει τό ρόλο του πλέο ο έρευνητής. Τί είναι; Τί είσθε ή Ελένη, ο Γεώργιος, ή Μαρία; Είναι ένα υλικό σώμα που έχει τήν βάρη ο άνθρωπος, που είναι τόσο ογκώδης ή λιγώτερο ογκώδης, αυτό είναι, θυμώδης, ήρεμος, γαλήνιος, τί είναι κάτω από τό όνομα Ικαρία; ακούουν πόσες γυναίκες, καλλονές και άσχημες, κάτω από τό όνομα Ανδρέας, Γεώργιος πόσοι; Ωστε τό όνομα δέν μου λέει τίποτε, τό σώμα άκόμα λιγώτερα μου λέει, έστω και αν τό μελετήσω μέσα σ' όλη του τήν σοφία που είναι κτισμένο, άλλο κείνο τώρα, άλλη μελέτη. Τώρα προχωρούμ πιο βαθιά.

Τί είμαθα σ' αν αυτοεπίγνωση; τό σκεφθήμιτε και μιά φορά, νά πείσωμε τό εκυτό μας, ο καθ' ένας, ο καθένας μας βρίσκεται σ' ένα σημείο. Ως εκεί που έχει φθάσει στην εξέλιξη. Αυτός ονομάζεται μορφωμένος, σύμφωνα με τό ότι προσήθειες έχει καταβάλλει μέχρι σήμερα, μπορεί νά είναι του λιανεπιστημίου, ή μιάς σχολής τέσης. Εκκινεί εως ή του δημοτικού. Μπορεί νά είναι έμπειρία εύφυής, έξυκνος εις τήν αγορά, νά μ' ες δείχνει άλλες άρετές και άλλες και άλλες. Θά γνωρίσουμε τους ανθρώπους γύρω μας και θά δούμε ότι ποτέ ο ένας άνθρωπος, δέν μοιάζει με τόν άλλο άνθρωπο, μπορεί στην φυσιογνωμία δύο άνθρωποι νά μοιάζουν κάποτε, ατό χαρακτηρη,

σάν προσωπικότητας αυτοεπίγνωση ποτέ δεν όμοιόζουσι: 'ός είναι δύο ίδιοι άνθρωποι. Τώρα βλέπω αυτούς τους ανθρώπους αυτή την στιγμή, ός τους δώ νά εκφράζου τόν έαυτό τους, μέσα στο φαινόμενο της ζωής, μερικές ώρες. Σέ μερικές ώρες όμως θα μπορούσέ μιá κατάσταση, 'ανάλογη μέ τήν έκμηδένιση, βαθύ ύπνο. Τώρα φυσικά, τί κάμνου, σάν αυτοεπίγνώσεις, σάν υπάρξεις, σάν όντότητες. Στους άλλους κόσμους ψυχιούς και νοητικούς, αυτό είναι κάτι άλλο, πού θα μελετηθή άργότερα. Ως τόσο, σάν προσωπικότης αυτοεπίγνωση πού έχει έπιστρέφει μέσα στο υλικό σώμα, θα δούμε ότι έχει έπιστρέφει από μιá κατάσταση πού λίγο ή πολύ μοιάζει μέ μιá έκμηδένιση, πού δέν θά θυμούνται τίποτε, δέν είναι έτσι; κι όμως ή καρρία είναι ή καρρία, ό Γιώργος ό Γιώργος και 'ανδρέας, ό 'ανδρέας. και αν ό 'ανδρέας είναι καθηγητής Πανεπιστημίου, όσα ήξερε προτού κοιμηθή, μη μέσα σ'αυτή την κατάσταση πού ονομάζεται έκμηδένιση, τί γνωρίζει και τώρα. Τίποτε δέν έχασε από τήν κατάσταση από τήν όποία έχει έπιστρέφει, ή καρρία, τό ίδιο, ό Γιώργος, τό ίδιο, οι χιλιάδες των ανθρώπων τό ίδιο. Ο καθ'ένας τήν είδηότητα του τήν έχει, τίς γνώσεις, τίς έχει, θα τίς εκφράσει πάλι, λίγες ώρες και πάλι θά ξαναμπή σ'αυτήν τήν κατάσταση. Πάλι θά μπή σαυτή τήν κατάσταση, αναγκαία κατάσταση, διότι τό υλικό σώμα κουράζεται, πρέπει μιá υπέρ όντότητος, πού ονομάζεται Άγιο Πνεύμα, μέσα στο υλικό σώμα νά αποβάλλη αυτή τήν προσωπικότητα αυτοεπίγνωση, για νά φέρη τό υλικό σώμα στην θέση και στην κατάσταση πού πρέπει για νά επανέλθη ή προσωπικότης αυτοεπίγνωση, για νά διορθώση τίς βλάβες μέσα στο υλικό σώμα, για νά εκδηλωθή και πάλιν ό άνθρωπος πλήρως, νά ξεκουρασθή, νά τονωθή. Για και ό υλικός εγκέφαλος κουράζεται και τό υλικό σώμα κουράζεται και οι μύς κουράζονται, όλα κουράζονται και πρέπει νά ξεκουρασθού καυτό τό τρόπο.

Άσ τόσο, σάν προσωπικότης αυτοεπίγνωσης ό άνθρωπος, ό κοινός άνθρωπος, δέν μιλά τώρα για τόν Διδάσκαλο πού ένσυνειδήτως, θά εγκλιθείψει τό υλικό του σώμα, ξέρει πού πάει, ξέρει τί κάμνει, ξέρει πώς θά συμπεριφερθή, ξέρει ποτέ θα έπιστρέφει, δέν υπάρχει διακοπή της συνειδήσεως και της αυτοεπίγνώσεως γιαυτόν, για αιώνες ότα γίνει Διδάσκαλος. Αυτό είναι κάτι άλλο.

Τώρα μιλά για τόν κοινό άνθρωπο, ό κοινός άνθρωπος θα περνά αυτές. τίς περιόδους τό βράδυ, μιás φαινομενικής όχι πραγματικής έκμηδένησεως, θα νομίζει ότι μοιάζει μέ τήν άυπαρξία, δέν ήμπορεί ν'αντιληφθή, ούτε τήν πάροδο του χρόνου, τήν ώραν εκείνην, ούτε ν'αντιληφθή τόν χώρο πού βρίσκεται και όταν επανέλθη είπα, είναι άκριβώς ό ίδιος πρωτού κοιμηθή, τίποτε δέν έχει χάση, ή προσωπικότης αυτοεπίγνωσης εκυτός του, είναι άκριβώς ό ίδιος και ότι έχει μείνει εκείνη τήν ήμέρα, θα τό μεταφέρει και θα τό ξαναφέρει πίσω, τήν άλλη ήμέρα και θα προσδεύη, τί λέω, και ότα φύγη από τό υλικό του σώμα, μέ τό λεγόμενος φαινόμενο του θανάτου, του υλικού σώματος και πάλι όσο προσωρήση θα είναι εκεί εκείνος, πού είναι και όταν θά ξαναγεννηθή, θα επανέλθη, έχει όσα άπέκτησε. και αυτό βλέπομε, ότι καθ'ένας πού γεννιέται στα έπόμενα λίγα χρόνια ως νά μεγαλώση, θα μίς δόση εκπαίξει, όλα τά παιδιά δέν εκφράζουν τόν έαυτό τους μέ τόν ίδιο τρόπο. Όλα θα γεννηθού τό ίδιο, αλλά στα έπόμενα χρόνια πού θα ακολουθήσουν, μερικοί θα τραβήσουν άλλο δρόμο νά γίνου έπιστήμονες και καθηγητές και διδάσκαλοι και άλλοι θα τραβήσου άλλο δρόμο πιο εύκολο. Δηλ. άπ'εκει πού έπροχωρήσαν νά σταματήσου. Μέσα στην ζωή δέν υπάρχου μεγάλα άλματα, υπάρχει κανονικός βηματισμός προς τήν άνοδο.

Τώρα όμως τί είμεθα έμείς σάν προσωπικότης αυτοεπίγνωσης, πού παίρνει έντυπώσεις, παίρνει γνώσεις και τί γνώσεις παίρνουμε, ό Γιάννης, ή καρρία ό Γιώργος, ό 'ανδρέας έφυγε από τό υλικό του σώμα παίρνει έμπειρίες πάλι του Γιάννη, της καρρίας του Γιώργου και όταν επανέλθει μπορεί νάφήση πίσω τό όνομα, μπορεί νάφήση και τίς έμπειρίες του φύλου, διότι μπορεί νά έλθη μέ τό άλλο φύλο, νά έχει άλλη προδιάθεση, όμως τίς έμπειρίες σέ γενικές γραμμές θα τίς φέρει, τίς προδιαθέσεις ή τίς φέρει και ό προχωρήση άπ'εκει πού έχει σταματήσει, νά πάρη τί, νά μάθη τί, νά προχωρήση πού; Οι έμπειρίες πού θα πάρη πάλι θα είναι ότι άφορξέ τόν άνθρωπο, είς τό φαινόμενο της ζωής, πού ονομάζεται ανθρώπινη ζωή.

Κά νομίζεται ότι αυτό είναι τό πάν; Για τούς κοινούς ανθρώπους ναι, αλλά για τούς Διδασκάλους όχι, διότι υπάρχει ή ζωή και τό φαινόμενο της ζωής. Τώρα ή ζωή τί είναι; Πιστεύομε είς τό 'Απόλυτο είναι και λέγομε: Το 'Απόλυτο είναι, είναι ή ζωή, ή πραγματικότης, είναι ή 'αλήθεια. Το 'Απόλυτο είναι ζή, είναι ή ζωή, αλλά δέν ζή σάν άνθρωπος μόνο εκτός όταν ζή μέσ'τόν άνθρωπον, άλλο εκείνο, ζή και μέσ' στον άνθρωπο, γιατί μεσα του είμεθα, ζούμε και κινούμεθα και μέσα μας είναι. αλλά είναι και σέ μιá άλλη κατάσταση πού δέν είμεθα έμείς, σάν 'Απόλυτο είναι. και είναι ή 'Απόλυτος Ζωή. Άστε ζωή μόν, δέν είναι αυτή πού γνωρίζουμε έμείς, δέν θά περιγράψω αυτήν τήν ζωή διότι δέν θα τήν αντιληθώτε, τήν γνωρίζου

οί Διδάσκαλοι, μαρτυρῶν νῦν νυνεννοηθῶν μεταξὺ τους, γι' αὐτὴ τὴν ἰσορροπία νῦν μου μέσα σ' αὐτήν. Δέν θά ἀσχοληθῶμε ὅμως σ' αὐτὸ τὸ μῦθον πάλι μόνον νῦν σὺς πῶ ὅτι ἕνα χαρακτηριστικὸ αὐτῆς τῆς ζωῆς εἶναι, ὅπως λέγει κι' ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς "Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνέει, ὅπου θέλει πηγαίνει, Μεγάλα λόγια αὐτὴ πού λίγει τὰ ἀντελήφθησαν, ἀλλὰ μέ αὐτὸ σημαίνει καὶ παίρνει ἐντυπώσεις.

Μιλήσαμε γιὰ τὸν ἀδελφὸ μας Τίνο, τὸν συνάντησα, ἦτο μιὰ στιγμή πού ἤμουν μ' ἕνα ἄλλο διδάσκαλο, τὸν διδάσκαλο Νάκη. Ἦλθε ὅπως ἔρχεται πάντα, κάθησε. Συμπεριφορὰ ἀκριβῶς ἢ ἴδια, ὅπως ἦτο καὶ προηγουμένως. Λήπως σὺς διακρίπτει; ὄχι ἀγαπητὲ ἀδελφέ, εἶπαμε, κάθησε καὶ εἶ δύο τὸν πήραμ εἰδηση. Ἦλθε ὅπως ἔρχεται ἕνας ἀπὸ σὺς. Ἡ πρώτη του ἐρώτηση

"Ἐχεις ἀπόλυτο δόξαλο διδάσκαλο σέ ὅλα ὅσα διδασκες. Γνωρίζω πολλά πράγματα τώρα, μόνον μιὰ ἀρισμένη πραγματικότητα πού τὴν βλέπω σέβον πραγματικότητα καὶ δέν τὴν ἔχω ἀκόμα συνειθίσει καὶ μοῦ φαίνεται σάν φαντασίαι, ἀλλὰ ... δέν μπορεῖ πιά νῦν εἶναι πραγματικότης, γιατί δέν παίρνω ἄλλο, ἐκτός αὐτὸ πού παίρνω τώρα.

Ἄωσε μου μιὰ ἐξήγηση τώρα, σέ παρακαλῶ ἀγαπημένε. "Ἄκου ἀδελφέ Τίνο, ὅπου σκεφθῶ καὶ θέλω καὶ ἀγαπῶ βρίσκομαι. Ἡὼς συμπίνει αὐτὸ ἀδελφέ μου; ὅπου γνωρίζω καὶ σκεφτομαι καὶ ἐπιθυμῶ νῦν πάω, σέ λίγο βρίσκομαι ἐκεῖ. αὐτὸ εἶναι σάν νῦν εἶναι πραγματικότης. εἶναι ἢ δέν εἶναι πραγματικότης;

Γιὰ νῦν τὸ ἀντιληφθῆς τώρα ἀδελφέ μου, ὅτι σέ βοηθήσω καὶ ἰσχύει θά σέ βοηθήσω ἀκόμα πιά πολύ. θυμῶσαι τί γύμνασμα πού κάμναμε ὅλοι οἱ ἀδελφοί στῆς ἀδελφῆς Βαλδασεριδίδου, σὺς ἔλεγα, κλείστε τὰ μάτια καὶ συγκεντρωθῆτε στό δόκτυλο τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ, καὶ μετὰ ἐμέσως σὺς ἔλεγα, στό γόνατο, τοῦ ἀριστεροῦ ποδιοῦ, στό δεξιό ὄφθαλμό, εἰς τὸ δόκτυλο τοῦ ἀριστεροῦ χριοῦ, ἐδῶ ἢ ἐκεῖ. Ἦτο δύσκολο νῦν μεταφερθῆτε; ὄχι. Ἐξέρεις γιατί; γιατί ὑποσυνείδητα εὐρίσκασο ἤδη μέγα στό ὕλικο σου σῶμα καὶ στήν ἄρα γύρω τοῦ ὕλικο σῶματος. Ἦτο νῦν σοῦ ὑποδείξω νῦν συγκεντρωθῆς σ' ἕνα σημεῖο ἐκεῖ πού ἦσαν, γιὰ νῦν συγκεντρωθεῖς. Ἄστε ἐκεῖ ἦσαν καὶ ἐπροσῆλθες ἀπλοῦστα τὴν προσοχή σου καὶ ἦσαν μέσα στό ὕλικο σου κορμί καὶ σοῦ ἔλεγα νῦν συγκεντρωθῆς καὶ ἤθελες καὶ ἦσαν μέσα στό ὕλικο σου σῶμα. Στήν πραγματικότητα πού ἦσαν γιὰ νῦν συγκεντρωθεῖς; ὥστε ἐκεῖ ἦσαν καὶ ἀπλοῦστα ἐπροσῆλθες τὴν προσοχή σου καὶ ἦσαν, ἤθελες νῦν ἦσαν, μέσα στό ὕλικο σου κορμί.

Στὴν πραγματικότητα τώρα εἶσαι μιὰ μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωση, ντυμένη τὸν Γ. Τίνο, τὴν παρούσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωση. Ποῦ βρίσκεσαι; μπορεῖς ν' ἀπλώσεις σαί στό ἡλιακὸ σύστημα ἂν θέλεις καὶ σ' ὅλον τὸν πλανήτην καὶ μιὰ καὶ ὑποσυνείδητα βρίσκεσαι σ' ὅλους τοὺς τόπους, εἶναι ζήτημα προσηλώσεως ἐκεῖ πού θέλεις γιὰ νῦν βρεθεῖς ἐκεῖ, μέ τὸν ἴδιον τρόπον πού μετεφέρεσο ἀπὸ τὸ δόκτυλο τοῦ ποδιοῦ στό γόνατο ἢ τὸν ὄφθαλμό ἢ τὸ δόκτυλο τοῦ δεξιοῦ ἢ ἀριστεροῦ χριοῦ. Ἐδῶ κατ' ἄλλες τώρα; ἄρα τὸ κατ' ἄλλες ἀλλὰ σέ συγχίζει ἢ ἔννοια τοῦ χώρου, ἀδελφέ Τίνο καὶ ἢ σχέσει του μέ τὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς, τὴν κίνησιν καὶ τὸ τί εἶναι τῆς ζωῆς.

Θυσιεῖ μιλήσαμε γιὰ διάφορα ἄλλα ζητήματα, μάλλον τρόπους τοῦ σκέπτεσθε καὶ τοῦ εἶπα τὸ βράδυ μαζί θά πάμε, ἔτσι γιὰ νῦν σοῦ δέξω πῶς κινουμέθα γιὰ νῦν καταλάβης ὅτι αὐτὸ εἶναι ἢ πραγματικότης; ἢ νῦν πραγματικότης.

καὶ τώρα σὺς ἐρωτῶ; εἶ εἶσθε; ἕνα ὕλικο σῶμα μέ τὸ σῶμα πού γνωρίζετε γιατί τὸ εἶδατε μέσα σ' ἕνα καθρέφτη ἢ σέ μιὰ ἐπιφάνεια στιλπνὴν. Ποιοὶ εἶσθε; ἄρα νῦν σὺς κάμω τὸ γύμνασμα πάλιν νῦν σὺς πῶ κλείστε τὰ μάτια, συγκεντρωσιν μέσα στό ἡλιακὸ πλέγμα, ἐκεῖ πού εἶναι ἢ κοιλιακὴ χώρα. Ἀπλοῦστα, θά συγκεντρωθῆτε ἐκεῖ, ἔσεῖς, ποιοὺς ἔσεῖς, ἀστόσω ἔσεῖς πού δέν ξέρετε ποιοὶ εἶσθε αὐτὴν τὴν στιγμή ἀκόμα ἰδρύστα, μπορεῖτε σὰ βούλησις, νῦν συγκεντρωθῆτε ἐκεῖ πού εἶναι τὸ ἡλιακὸ πλέγμα. καὶ ἄμα σὺς πῶ μέσ' τὴν παλάμη τοῦ δεξιοῦ χριοῦ. κάμωμε αὐτὸ τὸ γύμνασμα, συγκεντρωθῆτε στήν παλάμη τοῦ ἀριστεροῦ χριοῦ τώρα, δύσκολο εἶναι; νῦν νοιώσετε τὴν παλάμη τοῦ ἀριστεροῦ χριοῦ. εἶπατε μέσ' τὴν παλάμη τοῦ ἀριστεροῦ χριοῦ τὴσιν ὡραν πού μιλοῦσα καὶ ὅμως δέν τὴν νοιώσατε τὴν παλάμη τοῦ ἀριστεροῦ χριοῦ τὴσιν ὡραν καὶ σὺς λέγω τώρα συγκεντρωθῆτε στό μέτωπο σὺς, δέν εἶναι δύσκολο νῦν συγκεντρωθῆτε στό μέτωπο σὺς ἢ ὅμως εἶσατε ἐκεῖ, καὶ ἂν σὺς πῶ τώρα συγκεντρωσιν μέσα στό πέλμα τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ σὺς, εὐκολώτατο νῦν τὸ νοιώσετε, νοιώστε το. εἶσεῖς τώρα εἶσθε βούλησις, ἀποφασίζετε, συγκεντρωσθε καὶ εἶσθε ἐκεῖ πού ἀποφασίζετε. Ποιοὺς εἶσθε ὅμως πού μπορεῖ νῦν τὸ κάμη αὐτό; καὶ ὅταν μίθετε ὅτι εἶσθε καὶ μέχ' ὀνότις πού δέν εἶσατε περιορισμένη μόνον σέ ἕνα ὕλικο σῶμα, ἀλλὰ ἀπλώσατε σάν μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωση, ψυχή αὐτοεπίγνωση, αὐτὸ εἶναι ὄνομα, ἔσεῖς, ὄλο τὸν πλανήτην. καὶ ἂν σὺς πῶ νῦν συγκεντρωθῆτε ἐκεῖ, ἂν σὺς πῶ νῦν μετα-

ερθητε από τό Λονδίνο εις τήν "Ουτραλίαν πιά γρήγορα" από τώ νά ανοίξετε και νά κλείσετε τά μύτια σας. Προσμένον ότι μπορείτε ν' αντιληφθήτε ότι είναστε κλωσμένοι και είναστε, μέσα σ' όλον αυτό τό χώρο. καί αὐτή είναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἢ ὅποια είναι ἐντός ἡμῶν και ὅπως εἶπεν ὁ Χριστός "ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν είναι ἐντός ἡμῶν" δέν ἐννοοῦσεν κανένα χώρο μέσα στή ἄντερα μας, πνεύμα πνεύμα μας ἢ κάπου στήν καρδιά μας ἢ πίσω στή ἀνοκλίτες. και ὅταν ἔλεγε σ' ἐνα μίθημα "τό ἐσωτερικό ἀπειρο εἰς τίποτα δέν μικρότερον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπειρου" αὐτό ἐννοοῦσα. και τήν ζωή αὐτεπίγνωσις σάν προέκτασις τῆς θείας μονάδος, ὁ ἐκτός σας δέν είναι περιορισμένος σ' ἐναν ὄγκον παχυλῆς ὕλης, ἀπό νεῦρα, κόκκαλα, σάρκες, κίμα ἀκ. αὐτό, ἐνα ὕλικο κορμί, ἔχουν ὅλα τά ζῶα τοῦ ζῶι τοῦ βασιλείου. εἴμεθα κάτι πολύ περισσότερο, τί εἴμεθα; "Εγώ εἶπον ὑμεῖς θεοί ἐστε και υἱοί Ἐξίστου πάντες". φτάνει νά τό βρῆτε, φτάνει νά γνωρίζετε ὅτι εἴστε ἡ ζωή και πῶς θά τό γνωρίζετε; "ἀς ἀρχίσωμεν νά βροσκομε ἐκεῖνο τό σημεῖο τοῦ ἐκτοῦ μας πού είναι δύναμις λήψεως ἐντυπώσεων, προσήλωσις, δύναμις βούλησεως μέσα στόν χώρο και τόν χρόνον, και ἀρχίη, χώρο τό ὕλικο σῶμα εἴτε τώρα και ἀργότερα ὁλόκληρον τόν κληνήτην.

Εἶναι ἀρκετά δύσκολο τό μίθημα σήμερα, ἀλλά θά σας δώσω μιᾶ ἰδέαν νά καταλάβετε τί εἴμεθα, ποῖος εἴμεθα, νά καταλάβετε ὅτι οἱ ἰγνημένοι μας φεύγουν ἀπό τό ὕλικο των σῶμα, ὅπως φεύγετε και φεύγουν κάθε βράδυ μέ μιᾶ διαφορίν, ἐπανερχοσθε τό πρωῖ πού θά ξυπνήσετε, ἐνῶ ἐκεῖνοι δέν θέλουν νά ἐπανεέλθουν πίσω εἰς τό ὕλικο των σῶμα, διότι ἔχει φθορές και θέλουν νά μείνουν σέ ἄλλη κατάσταση καλύτερη. Ποιοί είναι πιά ἰκίνοί, ἡ χαλῶνα πού κουβαλᾷ τό ὄστρακόν της ἢ ὁ ἀετός; "Ἄν ἡ χαλῶνα ἤξερε τό πέταγμα τοῦ ἀετοῦ, τότε θά ἔβλεπε πού μειονεκτεῖ.

Ἴσπορεῖτε νά ἐπιβάλετε ἐρωτήσεις τώρα. Θέλω τοῦτο τό μίθημα νά καλομελετηθῆ και θέλω σέ κάθε παράγραφο νά ἐπιβάλετε ἐρωτήσεις. Πάντοτε ἐξελισσόμεθα ἔστω και ἐνα βῆμα μπροστά θά κάμωμε. "καρμικοῦ λόγου" σημαίνει νά πληρώνεις χρέος και μιᾶ και πληρώνεις χρέη, ἀπλλάττεσε ὁρισμέναν χρεῶν, ἐπομένως είναι πρόδος, ἐξέλιξη.

Ἐνα αὐτόχειρας γιά νά φθάσει στό σημεῖον ἐκεῖνο νά αὐτοκτονίση σημαίνει ὅτι εὐρίσκειτο σέ μιάν τέτοιαν κατάσταση πού ἦτο τό φυσικόν ἐπακόλουθον ἐκεῖνον πού ἔκαμε. Ἐπομένως σέ ποιῖν κατάσταση θά πάη, χειρότερη; Τό ὅτι θά ἀντιμετωπίση θά είναι τές συνέπειες τῶν πράξεων του. Ἀντιμετωπίζοντας τές συνέπειες τῶν πράξεων του δηλ. πληρώνοντας, προχωρεῖ, δέν σταματᾷ. Τά χρέη ἐδῶ, ἐδῶ θά πληρωθοῦν. Τώρα προσέξετε. Δέ κάθε τόπον θά πληρώσετε τά χρέη τοῦ τόπου. Ἐδῶ κάμνετε μιᾶ πράξιν ὕλικήν, θά πληρώσης ὕλικά. αὐτήν τήν πράξιν ὅμως ἔχετε μέσα και διάφορες ψυχικές καταστάσεις, θά βρεθῆς στόν ψυχικόν κόσμον, τό ψυχικό μέρος τῶν πράξεων σου θά ἀρχίσῃ νά τό ξεπληρώνης ἐκεῖ και ἡ σκέψις ὡς τύφισ τῆς συνειδήσεως, τοῦ τί ἔκαμες ἐδῶ, πληρώνεται εἰς τόν νοητικόν κόσμον. Ἐπομένως και ἐκεῖ πληρώνεις, οὕτως ὡστε συνέχεια τῆς κολλήσεως πού ἀρχίσε ἐδῶ είναι και εἰς τόν ψυχικόν και εἰς τόν νοητικόν κόσμον.

Ἄρα, ὅταν θά στραφῆσαι πληρώσεις εἰς τόν ὕλικόν κόσμον, ἔχεις ἤδη προχωρήσεις ἀρκετά, νά ξέρεις γιά ποιῖο λόγο πληρώνεις ἐδῶ. ἔχει πολλούς πού λέγουσιν, ἀφοῦ δέν θυμοῦμαστε, είναι δίκαιον νά πληρώνω ἐγώ, ἀφοῦ δέν θυμοῦμαι, πῶς είναι και δέν θυμῶστε; Ἡ μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ξέρεῖ ἂν ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις, πού γεννιέται ἢ χαλός ἢ τυφλός, ἢ καμπούρης, γιατί γεννήθηκε ἐτσι και γιατί πληρώνει. Ἐποσυνειδήθη ξέρεῖ, τώρα ἂν ἐνσυνειδήθη δέν θυμᾷται τές λεπτομέρειες, τήν ἐμπειρίαν τήν ἔχει γιατί πληρώνεις. Εἶναι τό θεῖο ἔλεος, είναι ἡ καλωσύνη τοῦ θεοῦ και ὄχι ὅτι είναι ἀδικόν ἐπειδή πληρώνουμν, ἐπειδή δέν θυμοῦμαστε. κάποια ἄρα θά ξέρης, μίην ὡρα σου προσημαίνεται τό χρεωστικό γραμμάτιον και βλέπει τήν ὑπογραφήν σου, πληρώσε, δέν είναι ἀνάγκη νά θυμῶσαι πότε τί δανείστηκες μιᾶ και ὑπάρχει ἡ ὑπογραφή σου. Χρεωστῆς, ὡς τά πληρώσης και δέν θά ἐξέλθης τῆς φυλακῆς λέγει ἔως σὺ πληρώσεις και τό τελευταῖο κοδράνιο. Ἄρα ρῶτα μέσα σου γιατί πληρώνεις.

ἔχει πολλούς πού ὅταν πληρώνουν χρέος νοιῶθουν χαρά ὅτι ἀπλλάττονται τοῦ χρέους. Ἐξαρτᾷται πῶς νοιῶθαι ὁ καθ' ἐνας γιατί είναι και ἐνα ἄλλον. Ἡ κόλλισις ἐνός είναι ὁ παράδεισος τοῦ ἄλλου, ὑπάρχουν καταστάσεις πού ἂν βρεθῶ ἐγώ, θά εἶμαι σέ φρικτὴν κόλλισιν, ἂν βγάλω ὅμως ἀπ' ἐκεῖ ἐκεῖνον, πού και ἐμέ βροσκοται σέ φρικτὴν κόλλισιν, τόν ἰδιῶν, ἂν τόν βάλω στόν δικό μου παράδεισο. ἂν τοῦ περῶσαι νά μέ σπῶσαι στό ξύλο, θά τό κίμη. Λόγου χάριν, ἐνα χαρτοπαίκτην, πού στήν ἄλλην πλευρῆ τῶρα χαρτοπαίξει μπροστά στήν πρῶσιν τῶσχι και ἔχει τήν φαντασία πῶς παίξει και παίξει και παίξει, ἄφησε ἐμένα ἐκεῖ σέ κείνην τήν κατάσταση, γιά μένα θά είναι κόλλισις, είναι ὁ παράδεισος τοῦ ἐκείνου.

πορεῖ ἐγὼ νὰ θέλω νὰκούω μίαν ἀραιὴν οὐράνιαν μουσικὴν, μὴ συμφωνία
τοῦ ἱκετόβεν. Όταν τὸν σηκώσω ἀπὸ τὴν προσήλωσίν του ἐκεῖ, νὰ τοῦ πῶ,
ἀλλὰ τώρα μὲν μοῦ ν' ἀκούσουμε αὐτὴν τὴν συμφωνίαν, ἣν εἶχεν τὴν δύνάμιν
ἐν μοῦ σπάσει τὰ μούτρα δὲν θά μοῦ τῆσπαιζες; Ἐλέπεις ἢ κόλασις τοῦ ἐνός
εἶναι ὁ παρὰδειξὸς τοῦ ἄλλου. Ἐλέπετε εἶναι τὸ θεῖον ἔλεος ποῦ τὰ ἐνα-
μωρίζει ὅλα. Μόνον εἰς τὴν σύγκρισίν καὶ εἰς τὸν δρόμον τῆς τελειώσεως
ἐντιλαμβάνεσαι τὰς καταστάσεις. Εἶναι ζήτημα καταστάσεων. Αὐτὰ φυσικῶς θά
εἰ γνωρίζουν ὅσοι θ' εἴδω ἀδραστοὶ βοηθοὶ, κι' ὅσα θά πῶν. εἰεῖθ' ἰδοῦν
εἰ θὸ βοηθῶ ἔχει διάφορες ἐννοίαις, πολὺ διάφορες ἐννοίαις.

Ἐλέπετα ὅτι ἓνας θέλει ν' ἀλαλάξῃ τὸ ἔαρμα ἐνός ἄλλου πορεῖ, τὸν
τὸν ἀγαπᾷ πολὺ καὶ ἀποπληρώσει μέρος του ἐκεῖνος, γιατί πρέπει νὰ πάρῃ
καὶ τὸ μῆθημα του. Ἡ σύγκρισις τὸν σταυρὸν τοῦ ἄλλου καθ' ὀλοκλήρην, ὄχι.
Ἡ βέλη καὶ σὺ τὸν ἄμον σου νὰ τὰ τραβήσετε μὲν, ναί, εἶναι δίκαιον.
Ὁ εἶπε ὁ Χριστὸς " ἄλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε " Δίκαιον εἶναι καὶ ἐπιτρε-
τόν.

Λοιπὸν τώρα ἀρχίσωμεν τὸ γύμνασμα μας.
Ἀρχίστε βαθεῖες εἰσπνοές, τώρα συγκεντρωθεῖτε στό στήθος ἐκεῖ ποῦ
εἶναι ἡ ὕλική σας καρδιά δηλ. θά αἰσθανθῆτε ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ ὕλική
καρδιά, βρισκόμεθα στόν αἰσθησιακὸν αἰθέρα, μὴ μετακινεῖσθε δεξιᾶ ἢ ἀρι-
στερά. Πάρτε ἓνα σταθερὸν σημεῖον μέσα στόν κέντρον τοῦ στήθους. Ἀρχίστε
νὰ παίρνετε θαθεῖες εἰσπνοές καὶ ἄνετες καὶ μέσα στό κέντρον τοῦ στήθους
συγκεντρωθῆτε καὶ αἰσθάνεσθε τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ρωτᾶτε τὸν ἑαυτὸν σας,
ἐγὼ τώρα ποῦ θέλω καὶ ἐκποφασίζω νὰ εἶμαι εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖο τοῦ στήθους
μου, ποσο δικό μου εἶναι αὐτὸ τὸ κορμί τὸ ὕλικό ποῦ λέγω, σῶμα μου,
στήθος μου. καὶ ἐγὼ τώρα ποῦ νοιώθω ἐδῶ κοντὰ τὴν ὕλικήν μου καρδίαν,
ποιὸς εἶμαι; Ἐσχάστε τ' ὄνομα σας, Ἐσχάστε τὸ φύλο σας. Πέστε ἐγὼ καὶ προ-
σηλωθεῖτε σ' αὐτὸ τὸ ἐγὼ. αὐτὸ εἶναι ἡ ὑπαρξίς σας, αὐτὸ εἶσθε σεῖς ἐπὶ τὴν
πραγματικότητα καὶ πέστε ἐγὼ, ποιὸς ἐγὼ; Εἶμαι μὴ δύναμις καὶ μπορῶ
νὰ νοιώθω νὰ αἰσθάνομαι καὶ σὲ λίγο θά τὴν αἰσθάνομαι νὰ κτυπᾷ.
Ἀσφαλῶς δὲν εἶμαι ἐγὼ ποῦ προκαλῶ τοὺς κτύπους τῆς καρδιᾶς, εἶναι μὴ
ἄλλη ὑπεροχὴ ποῦ προκαλεῖ αὐτοὺς τοὺς κτύπους. Ποιὸς εἶμαι ἐγὼ ποῦ
κατοικῶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ στήθος, ποῦ μπορῶ νὰ συγκεντρωθῶ ἐδῶ, ποῦ ποῦ
ἐδόθη αὐτὴ ἡ μεγάλη χάρις νὰ κατοικῶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ ὕλικό σῶμα καὶ νὰ τὸ
λέγω δικό μου, νὰ τὸ λέγω ἑαυτό μου, νὰ μπορῶ νὰ τὸ μετακινῶν, νὰ μπορῶ
νὰ σηκωθῶ, νὰ περπατῶν, νὰ κινῶ τὰ χέρια μου. Τί κῶμον μέ τὴν θέλησιν
μου μέ τὴν βούλησιν μου. Τόσες πράξεις, τόσες κινήσεις, ἀσκεψία ὄμας,
μηχανικῶς ἐπιπόλαια. Ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὅλα κηλομετρημένα. ποῦ ἐδόθη
αὐτὸ τὸ ὕλικό κορμί, νομίζω ὅτι εἶναι ὁ ἑαυτός μου, ποῦ ἐδόθη ἡ ἐντύπω-
σις ὅτι εἶναι δικό μου, ὅτι ὅσο ἐγὼ εἶμαι αὐτὴ ἡ ὄντοτης ποῦ τώρα νοιώθω
ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ ὕλική καρδιά, αὐτοῦ τ' ὕλικοῦ κορμιοῦ. θά μεταφερθῶν
τώρα μέσα στό κέντρον τῆς κεφαλῆς. Συγκεντρωθεῖτε τώρα μέσα σ' ὁ κέντρον
τῆς κεφαλῆς. αἰσθάνεσθε μέσα στό κέντρον τῆς κεφαλῆς. Ποιὸς εἶμαι ἐγὼ ποῦ
μετεφέρθηκα σ' ὁ κέντρον τῆς κεφαλῆς τώρα; πάντως εἶμαι μὴ βούλησις
ποῦ εἶχα τὴν ἰκανότητα νὰ μεταφερθῶ, ἀπὸ τὸ στήθος μέσα τὴν ὕλική
κεφαλή ἐγὼ. Μπορεῖτε νὰ τὸ συνεχίσετε καὶ νὰ τὸ κάμνετε ἐπὶ πέντε -
δέκα λεπτά κάθε ἡμέραν. Μπορεῖτε νὰ συνεχίσετε καὶ νὰ μεταφέρεσθε σ' ἄν
συνείδησις αὐτοεπίγνωσις ἐν διάφορα μέρη τοῦ σώματος σας, ἀργότερα
ἢ δυναθῆτε νὰ μεταφερθῆτε ἐν πλήρη ἐγρηγόρσει καὶ ἐκτός τοῦ ὕλικοῦ σας
σώματος, ἐ' ἓν τόπον πλησίον ἢ μακρινῶς, ὁ χώρος δὲν ἔχει σημασίαν. Σεῖς,
εἶναι πλήρης, ἀνεξάρτητη ὄντοτης, μέ ὅλας τὰς γνωστὰς αἰσθήσεις ποῦ τώρα
ἔχετε καὶ μέ ἰκανότητες πῶ τώρα δὲν κατέχετε ποιῶ εἰσθε ἐσεῖς, τὴν
ἐπὶ τῆς ὄψεως τῶν ἑαυτὸν σας τότε.